

عنوان مقاله:

تجلی سبک زندگی اسلامی ایرانی در هنر و معماری اسلامی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی هنر، صنایع دستی و گردشگری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رویا بهزادی رباطی - دانشجوی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائم شهر مازندران

احسان حسین پور - کارشناسی معماری

خلاصه مقاله:

والله جعل لكم من بيوتكم سكناً ... خداوند برای سکونت شما خانه هایتان را قرار داد... (قرآن کریم سوره نحل آیه 80). کتاب های تاریخ معماری تقریباً در این نظریه متفق اند که ایجاد پدیده ای بنام معماری حاصل اسکان انسان ها و تغییر شیوه زندگی از کوچ نشینی به یکجا نشینی بوده است. با ظهور انقلاب و افزایش جمعیت شهرها، کمبود و بحران کیفی و کمی مسکن در جوامع شهری آغاز گردید و معماری را پدیدار گردید که محصول کم رنگ شدن هویت در میان آن گردید، معماری که نه واجد اصالت و نه بهریشه ها وصل بود. معماری اسلامی محصول هویتی سبک زندگی است که متضمن آرامش و تضمین کننده آسایش می باشد. در معماری، و به طور کلی در هر هنر اسلامی ایرانی، هیچ چیز از «معنا» تهی نیست. معماری را می توان لباس به قامت زندگی در نظر گرفت و متناسب با هر کیفیت از زندگی، باید لباس در حد تناسب با آن قامت پدید آورد، در اینجا مسکن به مثابه جای سکونت است که هم در معماری لباس خود را پیدا کرده و هم دغدغه اش از ابتدای سکونت با انسان همراه بوده است و در هر دوره تاریخی متناسب با موقعیت دچار تحول شده و تا به امروز هم تداوم یافته است. در ایران اسلامی، معماری آثار تاریخی در عین اینکه دارای مفهوم و هدفدینی و آیینی است، مانند سایر نقاط جهان وابسته به عواملی چون اقلیم، مصالح موجود، فرهنگ منطقه، فرهنگ همسایه، دین و آیین، و باور بانی بناست.

کلمات کلیدی:

خانه، معماری اسلامی، مسکن، سبک زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/543522>

